

Arrest

nr. 298 888 van 18 december 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. KABONGO MWAMBA
Louisalaan 441/13
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 21 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat C. KABONGO MWAMBA en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 22 april 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 6 juli 2023.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 22 augustus 2023 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pasjtoen origine te zijn. U bent een moslim van soennitische strekking. U bent geboren in Mangou, in het district Alingar, in de provincie Laghman. U verhuisde hierna naar verschillende plekken in de provincie Kaboel. U bent getrouwd sinds 2014 en u hebt vier kinderen. Uw vader was majoor bij het Afghaans nationaal leger en hij werd vier maanden voor de machtsovername gedood door de taliban. Uw broer F. heeft gedurende één jaar gewerkt als tolk bij buitenlandse troepen rond het jaar 2011-2012. Hierna werkte hij in een roomijsbedrijf. U hebt twee paternale ooms die lid zijn van de taliban, A. G. en A. G.. Zij wonen in Laghman. Lang geleden is er een conflict ontstaan omdat één van uw paternale ooms wilde dat uw zus zou trouwen met zijn zoon. Uw vader ging hier niet mee akkoord. Hierdoor is er ruzie ontstaan en zijn jullie verhuisd.

Uw problemen begonnen in 2019 wanneer drie talibanleden u aanspraken toen u aan het werken was op jullie stuk grond. Ze vroegen waar uw vader en broer waren, waarop u zei dat u dat niet wist. Hierna werd u neergestoken. U werd wakker in het ziekenhuis. Na 8 à 10 dagen mocht u naar huis. Uw vader besloot het stuk grond opnieuw te verkopen en besloot een huis te huren op zo'n anderhalf uur rijden.

Zo'n vier maanden voor de machtsovername werd uw vader vermoord terwijl hij met de auto onderweg was naar Nangarhar. Op de derde dag van de machtsovername kwamen de taliban naar uw huis samen met de mullah. U was op dat moment cricket aan het spelen. Uw broer was ook niet thuis. De taliban doorzochten uw huis en zeiden dat de slaven van de Amerikanen en ongelovigen moesten overhandigd worden zodat ze hen konden villen. Hierna besloot u het land te verlaten.

U verliet Afghanistan twee of drie dagen na de machtsovername en bereikte België op 21 april 2022. De volgende dag diende u een verzoek om internationale bescherming in. U hebt uw broer F. niet meer gezien sinds de machtsovername. U weet niet waar hij zich bevindt. Uw vrouw en kinderen wonen momenteel bij uw schoonouders en uw moeder bij uw maternale oom. Acht of negen dagen voor het persoonlijk onderhoud hebben de taliban uw schoonvader meegenomen en ondervraagd over uw verblijfplaats. Hij werd vrijgelaten door bemiddeling. Bij terugkeer naar uw land van herkomst vreest u gedood te worden door de taliban.

Ter staving van uw onderzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw taskara, de taskara van uw broer, foto's van uw broer tijdens zijn tewerkstelling, foto's van uw vader tijdens zijn tewerkstelling, werkcertificaten van uw vader, ziekenhuisdocumenten en foto's van uw kinderen, een doktersattest van in België, twee foto's van een auto met een gebroken ruit en relocatiedocumenten van uw broer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

In casu hebt u uw persoonlijke problemen met de taliban niet aannemelijk kunnen maken.

Er dient ten eerste worden opgemerkt dat uw kennis over de werkzaamheden van uw vader bij het leger bijzonder vaag en ontoereikend bleken te zijn. Dit roept ernstige vraagtekens op bij de waarachtigheid van uw verklaringen hierover. Hoewel niet van u kan verwacht worden dat u tot in de kleinste details zou kunnen vertellen over het werk van uw vader, mag toch een zekere kennis verwacht worden over zijn concrete functies en activiteiten, zeker omdat zijn werk aan de basis zou liggen van uw vertrek uit Afghanistan. Zo kon u enkel vertellen dat uw vader majoor was en aan het hoofd stond van het departement waar ze voedselvoorraden leverden. Hij werkte al lange tijd voor het Afghaans leger en werkte op verschillende plekken zoals Badghis, Kandahar, Farah (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 06.07.2023 (verder NPO), p. 6). Gevraagd om te vertellen over vorige posities die hij bekleedde, aangezien hij een lange carrière had, kon u enkel zeggen dat hij verschillende jobs had gedaan, maar dat u verder niets weet. U voegde nog toe dat hij voedsel leverde voor degene die aan het vechten waren (NPO, p.6). Gevraagd naar het korps waar hij bij zat, zei u dit niet te weten. Ook kon u niets kwijt over het departement waarvan hij het hoofd was (NPO, p.6). Verder is het opmerkelijk dat wanneer u gevraagd wordt wat jullie zeiden tegen mensen die vroegen naar de job van uw vader, u zei dat waar jullie woonde mensen het niet vroegen en u dus niets zei over zijn job (NPO, p.8). Dat jullie geen alibi hadden om aan mensen te vertellen is opvallend. Ook is het opmerkelijk dat u verklaarde niets te zeggen tegen iemand over de job van uw vader, aangezien niemand te vertrouwen was, maar dat uw vader wel soms thuiskwam in zijn uniform (NPO, p.7 en NPO, p.8). Verder dient te worden opgemerkt

dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde dat uw vader een kolonel was (verklaring DVZ, vraag 33). Hiermee geconfronteerd, zei u dat u de rangen niet kent en dat het misschien dezelfde rangen zijn (NPO, p.18). Dat u hierover inconsistente verklaringen aflegde doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de tewerkstelling van uw vader.

Voorts kon u erg weinig vertellen over de door u voorgelegde documenten. Zo legde u meerdere certificaten omtrent het werk van uw vader voor. Op één certificaat staat te lezen dat uw vader een opleiding omtrent 'counterinsurgency' heeft gevolgd. Gevraagd om hier wat meer informatie over te verschaffen, antwoordde u dat u dit niet kon en dat u niet geschoold bent (NPO, p.11). Ook ontving uw vader een certificaat in het Spaans, maar gevraagd naar de reden hierachter, zei u dat het certificaat misschien gegeven is door mensen in dat land (NPO, p.11). Voorts legde u ook enkele foto's voor. Gevraagd om meer te vertellen over de andere mensen op de foto's die u voorlegde, kon u enkel zeggen dat het collega's waren (NPO, p.11). Bij een andere foto zei u dat u dacht dat de rest Amerikanen waren en bij een andere foto gokte u dat die misschien genomen werd tijdens het geven van een certificaat en zei u dat één van hen een buitenlanders was en de andere een Afghaan (NPO, p.11). Er dient te worden geconcludeerd dat uw kennis over de door u voorgelegde documenten erg ontoereikend en bijzonder vaag bleek. Dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent het werk van uw vader. Bovendien hebben documenten louter een ondersteunende functie en kunnen ze enkel geloofwaardige verklaringen kracht bijzetten. Of uw vader de persoon op de certificaten en foto's is kan ook niet met zekerheid bevestigd worden.

De bovenstaande vaststellingen doen concluderen dat u de tewerkstelling van uw vader bij het Afghaans nationaal leger niet aannemelijk hebt kunnen maken. Dit doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw eigen problemen, aangezien deze voortvloeien uit de tewerkstelling van uw vader.

Over de tewerkstelling van uw broer dient te worden opgemerkt dat u erg vage verklaringen hebt afgelegd. Zo vertelde u dat hij tolk was en met de Amerikanen werkte in Kandahar, Helmand en Badghis (NPO, p.8 en NPO, p.9). Gevraagd wanneer hij hiermee startte, antwoordde u door te zeggen dat hij er lang geleden werkte (NPO,

p.8-9). Hierover doorgevraagd zei u dat hij er ongeveer één jaar had gewerkt en dat u niet zeker was of hij nu begonnen was in 2011 of 2012 (NPO, p.9). Gevraagd waarom hij na een jaar ermee stopte, zei u dit niet te weten en voegde u toe dat hij ook met de Britten had gewerkt (NPO, p.9). Het is opmerkelijk dat u niet weet waarom uw broer na een jaar was gestopt met zijn werk en begon te werken voor een roomijsbedrijf (NPO, p.9). Gevraagd voor welk departement uw broer werkte, zei u dit niet te weten en dat hij u soms verhalen vertelde (NPO, p.9). Wanneer u dan gevraagd werd zo'n verhaal te vertellen, zei u niet echt interesse te hebben getoond in zijn verhalen en dat hij zei dat als men buiten de poorten van Kaboel gaat iedereen uw vijand is en niemand u accepteert en dat ze u gaan vermoorden als ze weten dat u voor de overheid werkt (NPO, p.9). U voegde nog toe dat uw broer verhalen vertelde, maar u ze niet herinnert (NPO, p.9). De vaststelling dat uw verklaringen omtrent het werk van uw broer erg op de vlakte blijven doet twijfelen aan de waarachtigheid van zijn tewerkstelling als tolk bij buitenlandse troepen. Over de foto's van uw broer tijdens zijn tewerkstelling moet worden opgemerkt dat er op basis van deze foto's op geen enkele manier een familieband kan worden vastgesteld. Bovendien kan aan privéfoto's geen bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Betreffende de taskara van uw broer die u neerlegt dient nog opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is.

Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het ondersteunen van uw asielrelaas.

Voorts hebben uw verklaringen omtrent uw twee paternale ooms bij de taliban niet kunnen overtuigen. Zo kon u enkel zeggen dat ze in Alingar, Laghman wonen en dat ze nog steeds voor de taliban werken (NPO, p.7 en NPO, p.9). Gevraagd welke posities ze binnen de taliban bekleden, zei u dit niet te weten. Gevraagd naar verdere informatie omtrent uw paternale ooms en hun betrokkenheid bij de taliban zei u dat u geen contact met hen had, dus ook niets over hen weet, waarna u nog toevoegde dat ze personeel hadden (NPO, p.9). Gevraagd hoe u dat wist, zei u dat uw vader u dat zei en dat ze ook niet wilden dat uw vader voor de overheid werkte en dat jullie daarom zo veel problemen hadden (NPO, p.9). Wanneer u dan gevraagd werd uit te weiden over die problemen, zei u dat het probleem begon wanneer uw paternale oom uw zus wilde uithuwelijken aan zijn zoon. Uw vader weigerde, wat resulteerde in een conflict (NPO, p.12). Jullie lieten alles achter en zij namen alles over van jullie. Gevraagd om hier meer over te vertellen, zei u dat ze de grond die naar uw vader moest gaan hebben genomen en dat jullie dus grond hebben, maar dat jullie niet naar daar kunnen om veiligheidsredenen (NPO, p.12). Gevraagd wanneer zich dit afspeelde, zei u dit niet te weten en dat uw zus een kind was. U voegde nog toe dat uw vader uw zus later

wilde uithuwelijken aan iemand anders en dat dit de reden was waarom hun relatie slecht werd en waarom ze boos waren op uw vader (NPO, p.12-13). Er dient te worden opgemerkt dat u onduidelijke verklaringen hebt afgelegd in verband met de exacte redenen van het conflict en wanneer uw familie dan is vertrokken. Eerst verklaarde u dat jullie vertrokken omdat uw vader het huwelijksvoorstel van zijn broer weigerde, erna zegt u dat uw vader uw zus uithuwelijkte aan iemand anders en dat dit de reden is van hun slechte relatie (NPO, p.12-13). Later wanneer u dan gevraagd werd of uw vader op dat moment al voor de overheid werkte, zei u van wel en dat hij al voor de overheid werkte sinds het regime van Dr. Najib (president van Afghanistan van 1987 tot 1992). Gevraagd of uw paternale ooms hiervan op de hoogte waren, antwoordde u instemmend en zei u dat hun problemen daar startten, omdat ze geen ideologische compatibiliteit hadden (NPO, p.13). Er dient te worden opgemerkt dat u zeer weinig kon vertellen over uw paternale ooms bij de taliban, alsook dat u weinig coherente verklaringen hebt afgelegd over de exacte redenen van het conflict tussen uw vader en zijn twee broers, alsook over de reden van vertrek. Dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.

Verder is het opmerkelijk dat u uw paternale ooms zelf nooit hebt ontmoet, maar dat u verklaarde dat ze u en uw familie vaak probeerden lastig te vallen (NPO, p.7). Dat laatste hebt u nooit concreet kunnen maken. Zo werd bij verschillende elementen in uw vluchtverhaal gepolst of uw paternale ooms hier iets mee te maken hadden, u zei telkens dit niet te weten en dat god alleen dit weet (NPO, p.14, NPO, p.16 en NPO, p.17). Dat u uw problemen met de taliban niet kan linken aan het conflict met uw paternale ooms is erg opvallend. Het is ook merkwaardig dat u zeer weinig kan vertellen over uw paternale ooms en hun functie bij de taliban en dat u hen nooit ontmoet hebt. Dit alles doet concluderen dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen omtrent uw paternale ooms bij de taliban en de vrees die u hierdoor hebt. Verder kan er geen geloof gehecht worden aan het steekincident zo'n vier tot vierenhalf jaar geleden. Hierover verklaarde u dat u aan het werken was op de grond die uw vader recent had aangekocht, toen er twee personen uit een auto stapten en naar u toe kwamen (NPO, p.12-13). Ze begroetten u vriendelijk en vroegen heel kalm waar uw vader was. U zei dit niet te weten aangezien uw vader u zei nooit informatie over zijn job of zijn adres aan iemand te geven (NPO, p.13). Ook vroegen ze waar uw broer was en wanneer u zei dat ook niet te weten, stak één van de twee personen u in uw zij met een mes (NPO, p.13). U verloor uw bewustzijn en werd wakker in het ziekenhuis (NPO, p.14). Gevraagd of ze zich identificeerden als taliban, zei u dat u ze niet herkende, maar dat uw vader wist wie ze waren, omdat hij misschien al wat dreigingen had gekregen en hij u vaak op het hart drukte niemand naar huis mee te nemen, niets te vertellen over zijn job en alleen naar buiten te gaan voor essentiële zaken (NPO, p.13). Wanneer u dan werd gevraagd uit te weiden over die bedreigingen, zei u dat u hier niets over kon vertellen omdat uw vader u niets zei, maar dat u wist dat het niet veilig was om op één plek te blijven en dat u daarom zo veel verhuisde (NPO, p.13). Het is opmerkelijk dat u zo weinig kan vertellen over de exacte redenen waarom jullie meermaals moesten verhuizen. Gevraagd of ze dan nog iets zeiden over de redenen waarom ze u plotseling neerstaken, zei u dat ze dat deden om u te vermoorden en dat dat hun plan was (NPO, p.13). Gevraagd waarom ze u dan wilde vermoorden, zei u dat dit kwam omdat ze de locatie van uw broer en vader niet konden vinden en dat u daar was en ze u dus neerstaken uit wraak (NPO, p.14). Wanneer u dan werd gevraagd waarvoor ze dan wraak wilden nemen, antwoordde u dat dit kwam omdat al uw familieleden samenwoonden en omdat ze wisten dat jullie één familie waren. U voegde nog toe dat ze u wilden vermoorden om heel uw familie te schaden (NPO, p.14). Hierover doorgevraagd, zei u dat u de exacte reden niet kent en dat een reden kan zijn dat uw vader en broer voor de overheid werkten en dat dit de reden is waarom ze u hebben neergestoken (NPO, p.14). Het is opmerkelijk dat u in eerste instanties aangeeft de exacte reden niet te kennen, om dan meteen erna toe te voegen dat u bent neergestoken omwille van het werk van uw broer en vader. Er dient te worden opgemerkt dat u erg vage verklaringen hebt afgelegd omtrent de identiteit van uw belagers en hun motieven. Dit doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover. Over het doktersattest opgesteld in België dient opgemerkt dat op basis van dit attest niet kan worden vastgesteld wanneer en in welke omstandigheden u deze verwondingen hebt opgelopen. Er kan dan ook geen bewijswaarde aan worden toegekend.

Verder is het weinig geloofwaardig dat de taliban op zoek waren naar uw broer, aangezien hij op dat moment al zo'n zes jaar niet meer werkte als tolk (NPO, p.14). Hiermee geconfronteerd, zei u dat hij niet werkte als een arbeider in het roomijsbedrijf, maar dat hij werkte met buitenlanders en dat zij stations dichtbij het bedrijf hadden (NPO, p.14). Hierover doorgevraagd, herhaalde u uw eerdere verklaringen en zei u niet goed te weten waarom uw broer niet meer als tolk werkte en suggereerde u dat de buitenlanders misschien vertrokken waren en hij daarom in dat roomijsbedrijf werkte (NPO, p.14). Ook zei u dat het bedrijf omringd was door een Amerikaanse basis en dat uw broer moest tellen hoeveel koelwagens er uit het bedrijf gingen en hoeveel ze moesten leveren (NPO, p.14). Dat u blijft volhouden dat uw broer zijn werk gelinkt was aan buitenlandse troepen, terwijl hij een logistieke functie uitoefende voor een roomijsbedrijf is opmerkelijk. Verder dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen niet blijkt dat uw broer in die zes jaar ooit problemen met de taliban heeft ervaren omwille van zijn werk als tolk. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaring dat u bent neergestoken omwille van het werk van uw

broer. Ook dient te worden opgemerkt dat er geen geloof is gehecht aan uw verklaringen omtrent het werk van uw vader. Dat u bent neergestoken omwille van dat werk kan dus logischerwijs ook niet worden geloofd.

Voorts dient worden opgemerkt dat uw verklaringen omtrent de dood van uw vader dermate vaag en oppervlakkig waren dat hier geen geloof aan kan gehecht worden. Zo verklaarde u dat uw vader werd gedood in de auto terwijl hij op weg was naar Nangarhar (NPO, p.15). Gevraagd wat hij daar ging doen, zei u dat u dat niet weet en dat hij misschien naar de trouwceremonie ging van de zoon van zijn collega en dat u niet weet of die in Kunar of Nangarhar woonde. U voegde nog toe dat u alleen weet dat ze hem hebben gestopt, uit de auto gehaald en vermoord (NPO, p.15). Hierover doorgevraagd zei u dat ze meermaals op hem schoten en dat u niet weet wat er exact is gebeurd. Het is opmerkelijk dat u verklaart dat u niet weet wat er is gebeurd, maar dan wel verklaarde dat ze uw vader hebben gestopt, uit de auto gehaald en dan vermoord. Wat later in het persoonlijk onderhoud, wanneer er een vraag werd gesteld over de door u voorlegde foto's van de auto met de kogelgaten, zei u dat uw vader in die auto zat wanneer hij was neergeschoten (NPO, p.16). De vaststelling dat u inconsistente verklaringen aflegde over de dood van uw vader doet twifelen aan de waarachtigheid van deze verklaringen. Over de foto's van de auto is het volgende nog relevant. Er kan op basis van de foto's geen conclusies worden getrokken omtrent de omstandigheden van de dood van uw vader. Zoals hierboven reeds beschreven kan aan privé-foto's geen bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Verder is het opmerkelijk dat de dood van uw vader niet onderzocht werd en jullie het Afghaanse leger hierover niet op de hoogte hebben gebracht. Met Hiermee geconfronteerd, zei u dat mensen in Afghanistan worden gedood en dat niemand iets geeft om die persoon. U voegde nog toe dat het niet was gebeurd tijdens zijn dienst en dat jullie dus niet weten of het onderzocht is (NPO, p.15-16). Wanneer u dan gevraagd werd of het niet vreemd is dat de dood van majoor niet wordt onderzocht, zei u dat de veiligheidssituatie erg kritiek was en dat u niet wist wie u dat moest vragen (NPO, p.16). Gevraagd of u dan mensen met wie hij werkte hebt gecontacteerd, zei u dat u geen contact had met zijn collega's en dat hij niet op regelmatige basis naar huis kwam en het dus niet mogelijk was om contact te maken (NPO, p.16). Gevraagd of u het geprobeerd hebt, antwoordde u enkel dat jullie erg bang waren voor jullie eigen veiligheid (NPO, p.16), waaruit kan afgeleid worden dat jullie deze stap niet gezet hebben. De vaststelling dat er erg weinig ondernomen is om meer te weten over de moord op uw vader is opmerkelijk en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.

Verder zijn ook uw verklaringen omtrent de verdwijning van uw broer dermate vaag en oppervlakkig dat deze niet geloofwaardig bevonden zijn. Zo vertelde u dat u hem twee dagen na de machtsovername nog had gezien in het huis en dat hij dan wegging en u hem niet meer hebt gezien. U voegde nog toe dat u niet weet of hij gearresteerd is of misschien geëvacueerd (NPO, p.16). Gevraagd of hij spullen had meegepakt, zei u van niet (NPO, p.16). Opmerkelijk is dat u documenten hebt neergelegd omtrent een eventuele relocatie van uw broer naar het Verenigd Koninkrijk en dat er op één van deze documenten de datum 24 augustus 2021 te lezen valt. U zag uw broer het laatst op 17 augustus 2021 en hebt hem sindsdien niet meer gezien (NPO, p.16). Hoe u dan aan een document komt dat dateert van zeven dagen later is niet duidelijk. Uw verklaringen over de eventuele arrestatie of evacuatie/relocatie van uw broer zijn dermate oppervlakkig dat hier dan ook geen geloof aan kan gehecht worden.

Voorts kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent de huiszoeking door de taliban drie dagen na de machtsovername. Hierover verklaarde u dat een grote groep mensen naar uw huis kwamen en zeiden tegen andere dorpingen dat als ze uw familie onderdak zouden bieden, ze gestraft zouden worden (NPO, p.16-17). Gevraagd wie of wat de taliban zochten, zei u dat ze zeiden de slaven van de Amerikanen en de ongelovigen te overhandigen, zodat ze hen konden villen (NPO, p.17). Geconfronteerd met het feit dat ze u dan toch niet zochten, aangezien u nooit voor de overheid hebt gewerkt, antwoordde u dat de taliban onderdrukkers en wilde dieren zijn en dat ze hier niet over nadenken en ook familieleden straffen (NPO, p.17). Gevraagd waarom u denkt dat de taliban een aanzienlijk aantal middelen, tijd en moeite zouden steken in het vervolgen van iemand die nooit expliciet tegen de taliban is ingegaan, zei u dat ze niet nadenken over wie er voor de overheid werkt en niet en dat als iemand van de familie voor de voormalige overheid werkte, ze alle mannelijke familieleden als hun vijand zien (NPO, p.17). Zoals hierboven uitgelegd, kan er echter geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent de tewerkstelling van uw vader en hebben ook uw verklaringen omtrent het werk van uw broer en de vrees die hieruit zou voortvloeien niet kunnen overtuigen. Uw verklaringen omtrent de huiszoeking zijn bijgevolg niet geloofwaardig.

Er dient daarnaast nog te worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw persoonlijke situatie sinds uw vertrek uit Afghanistan vaag zijn. Ondanks regelmatige contacten met Afghanistan (NPO, p. 9 en 10) vermeldt u geen enkel concreet element dat bewijst dat u op dit ogenblik wordt gezocht. U verklaart wel dat de taliban na uw vertrek uw schoonvader hebben gearresteerd en later terug vrijgelaten maar u kunt geen verdere informatie geven over de identiteit van die taliban (NPO, p. 17). U slaagt er zelfs niet in om

te specificeren of uw paternale ooms betrokken partij zijn of niet (*ibid.*). Hoewel het gaat om elementen die op een gegeven moment werden aangebracht door een van uw familieleden vermeldt u geen enkel concreet element op grond waarvan uw verklaringen als vaststaand kunnen worden beschouwd. Het feit dat u geen enkel concreet en gedetailleerd element vermeldt, belet dat uw beweringen als vaststaand worden beschouwd.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

De overige documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. Uw taskara bevat enkel informatie over uw identiteit, hetgeen niet meteen betwist wordt. De ziekenhuisdocumenten van uw kinderen en foto's van uw kinderen hebben geen betrekking tot uw asielrelaas en hebben bijgevolg geen bewijswaarde.

De werkdocumenten en foto's van uw vader en broer, de taskara van uw broer, het relocatiedocument van uw broer, het medisch attest uit België en de foto's van de auto werden hierboven reeds besproken. Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op <https://coi.easo.europa.eu/administration/>

easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLEd) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP

in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM

maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name

een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurige geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 A 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 1, § 2 van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van “*het rechtsprincipe van behoorlijk bestuur, de machtsoverschrijding en het algemeen rechtsprincipe volgens dewelke de administratieve overheid gehouden is te oordelen met kennisname van alle in de zaak beschikbare elementen*” en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: EVRM). Verzoeker meent tevens dat er sprake is van een duidelijke beoordelingsfout.

Na een theoretische uiteenzetting geeft verzoeker aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht hij deze te weerleggen. Verzoeker gaat hierbij concreet in op het feit dat hij niet zou hebben kunnen aantonen dat zijn vader deel uitmaakt van het Afghaans leger en dat zijn broer als tolk voor het Amerikaans leger heeft gewerkt alsook op zijn vrees wegens het feit dat zijn oom tot de taliban behoort.

Daarnaast wordt ingegaan op de subsidiaire beschermingsstatus en gewezen op artikel 3 van het EVRM.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale

bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.2.4. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.2.4.1. Verzoeker vreest bij een terugkeer gedood te worden door de taliban (waarbij ook twee paternale ooms zouden zijn aangesloten) wegens de eerdere werkzaamheden van zijn vader en broer voor het Afghaans en respectievelijk Amerikaans leger.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen van de partijen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een persoonlijke, actuele, gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag noch dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en de daaraan gekoppelde vervolgingsproblemen met de taliban.

Er moet vastgesteld worden dat verzoeker met zijn betoog niet verder komt dan het grotendeels volharden in zijn verklaringen op het CGVS en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Hij stelt hiermee echter op geen enkele wijze in concreto de pertinente vaststellingen in een ander daglicht.

2.2.4.2. Vooreerst treedt de Raad de commissaris-generaal bij in diens oordeel dat verzoeker de tewerkstelling van zijn vader bij het Afghaans leger niet weet aannemelijk te maken:

“Er dient ten eerste worden opgemerkt dat uw kennis over de werkzaamheden van uw vader bij het leger bijzonder vaag en ontoereikend bleken te zijn. Dit roept ernstige vraagtekens op bij de waarachtigheid van uw verklaringen hierover. Hoewel niet van u kan verwacht worden dat u tot in de kleinste details zou kunnen vertellen over het werk van uw vader, mag toch een zekere kennis verwacht worden over zijn concrete functies en activiteiten, zeker omdat zijn werk aan de basis zou liggen van uw vertrek uit Afghanistan. Zo kon u enkel vertellen dat uw vader majoor was en aan het hoofd stond van het departement waar ze voedselvoorraden leverden. Hij werkte al lange tijd voor het Afghaans leger en werkte op verschillende plekken zoals Badghis, Kandahar, Farah (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 06.07.2023 (verder NPO), p. 6). Gevraagd om te vertellen over vorige posities die hij bekleedde, aangezien hij een lange carrière had, kon u enkel zeggen dat hij verschillende jobs had gedaan, maar dat u verder niets weet. U voegde nog toe dat hij voedsel leverde voor degene die aan het vechten waren (NPO, p.6). Gevraagd naar het korps waar hij bij zat, zei u dit niet te weten. Ook kon u niets kwijt over het departement waarvan hij het hoofd was (NPO, p.6). Verder is het opmerkelijk dat wanneer u gevraagd wordt wat jullie zeiden tegen mensen die vroegen naar de job van uw vader, u zei dat waar jullie woonde mensen het niet vroegen en u dus niets zei over zijn job (NPO, p.8). Dat jullie geen alibi hadden om aan mensen te vertellen is opvallend. Ook is het opmerkelijk dat u verklaarde niets te zeggen tegen iemand over de job van uw vader, aangezien niemand te vertrouwen was, maar dat uw vader wel soms thuiskwam in zijn uniform (NPO, p. 7 en NPO, p.8). Verder dient te worden opgemerkt dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde dat uw vader een kolonel was (verklaring DVZ, vraag 33). Hiermee geconfronteerd, zei u dat u de rangen niet kent en dat het misschien dezelfde rangen zijn (NPO, p.18). Dat u hierover inconsistente verklaringen aflegde doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de tewerkstelling van uw vader.

Voorts kon u erg weinig vertellen over de door u voorgelegde documenten. Zo legde u meerdere certificaten omtrent het werk van uw vader voor. Op één certificaat staat te lezen dat uw vader een opleiding omtrent ‘counterinsurgency’ heeft gevolgd. Gevraagd om hier wat meer informatie over te verschaffen, antwoordde u dat u dit niet kon en dat u niet geschoold bent (NPO, p.11). Ook ontving uw vader een certificaat in het Spaans, maar gevraagd naar de reden hierachter, zei u dat het certificaat

misschien gegeven is door mensen in dat land (NPO, p.11). Voorts legde u ook enkele foto's voor. Gevraagd om meer te vertellen over de andere mensen op de foto's die u voorlegde, kon u enkel zeggen dat het collega's waren (NPO, p.11). Bij een andere foto zei u dat u dacht dat de rest Amerikanen waren en bij een andere foto gokte u dat die misschien genomen werd tijdens het geven van een certificaat en zei u dat één van hen een buitenlanders was en de andere een Afghaan (NPO, p.11). Er dient te worden geconcludeerd dat uw kennis over de door u voorgelegde documenten erg ontoereikend en bijzonder vaag bleek. Dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent het werk van uw vader. Bovendien hebben documenten louter een ondersteunende functie en kunnen ze enkel geloofwaardige verklaringen kracht bijzetten. Of uw vader de persoon op de certificaten en foto's is kan ook niet met zekerheid bevestigd worden.

De bovenstaande vaststellingen doen concluderen dat u de tewerkstelling van uw vader bij het Afghaans nationaal leger niet aannemelijk hebt kunnen maken. Dit doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw eigen problemen, aangezien deze voortvloeien uit de tewerkstelling van uw vader."

Verzoeker meent wel degelijk uitleg inzake zijn vader te hebben verschaft (zoals onder meer zijn korps, voormalige posten, beschrijving van het insigne en diens graad) en betoogt dat het ontbreken van bepaalde details het gevolg is van het feit dat zijn vader niet bij hen bleef en dus van hen verwijderd was en geen enkel detail gaf over zijn tewerkstelling.

Door louter te volharden in zijn verklaringen op het CGVS, de voorgelegde documenten te benadrukken en op te werpen dat zijn vader van hen verwijderd was en geen details over zijn werk gaf, kan verzoeker zijn vage, gebrekkige en incoherente verklaringen niet afdoende verschonen te meer verzoekers vader evenwel nog naar huis kwam en het in het dorp geweten was dat hij was tewerkgesteld voor het leger (persoonlijk onderhoud, p. 7).

De Raad stipt hierbij aan dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze kan verwacht worden dat die nauwkeurige, consistente en gedetailleerde verklaringen aflegt over de elementen die de kern uitmaken van zijn vrees. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij zeker de essentiële elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielpprocedure.

Daarnaast kan van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijs verwacht worden dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent zijn problemen en de oorsprong en reden ervan. In casu kan niet blijken dat verzoeker, die nog steeds contacten onderhoudt met familie in Afghanistan, de nodige actieve houding heeft aangenomen en de nodige interesse heeft getoond teneinde de nodige duiding te kunnen verschaffen omtrent de tewerkstelling van zijn vader en de neergelegde documenten hetgeen afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid van de ingeroepen vervolgingsvrees.

Waar verzoeker nog op rechtspraak van de Raad wijst aangaande de zorgvuldigheidsplicht en aangaande onduidelijkheden en lacunes, merkt de Raad in de eerste plaats op dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet in concreto aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van het vernoemde rechtspraak kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken, te meer naast vage, gebrekkige verklaringen ook sprake is van incoherente verklaringen (namelijk omtrent de rang van zijn vader).

Inzake de beweerde tewerkstelling van verzoekers broer kan gewezen worden op volgende terechte bevindingen in de bestreden beslissing:

"Over de tewerkstelling van uw broer dient te worden opgemerkt dat u erg vage verklaringen hebt afgelegd. Zo vertelde u dat hij tolk was en met de Amerikanen werkte in Kandahar, Helmand en Badghis (NPO, p.8 en NPO, p.9). Gevraagd wanneer hij hiermee startte, antwoordde u door te zeggen dat hij er lang geleden werkte (NPO,

p.8-9). Hierover doorgevraagd zei u dat hij er ongeveer één jaar had gewerkt en dat u niet zeker was of hij nu begonnen was in 2011 of 2012 (NPO, p.9). Gevraagd waarom hij na een jaar ermee stopte, zei u dit niet te weten en voegde u toe dat hij ook met de Britten had gewerkt (NPO, p.9). Het is opmerkelijk dat u niet weet waarom uw broer na een jaar was gestopt met zijn werk en begon te werken voor een roomijsbedrijf (NPO, p.9). Gevraagd voor welk departement uw broer werkte, zei u dit niet te weten en dat hij u soms verhalen vertelde (NPO, p.9). Wanneer u dan gevraagd werd zo'n verhaal te vertellen, zei u niet echt interesse te hebben getoond in zijn verhalen en dat hij zei dat als men buiten de poorten van

Kaboel gaat iedereen uw vijand is en niemand u accepteert en dat ze u gaan vermoorden als ze weten dat u voor de overheid werkt (NPO, p.9). U voegde nog toe dat uw broer verhalen vertelde, maar u ze niet herinnert (NPO, p.9). De vaststelling dat uw verklaringen omtrent het werk van uw broer erg op de vlakte blijven doet twifelen aan de waarachtigheid van zijn tewerkstelling als tolk bij buitenlandse troepen. Over de foto's van uw broer tijdens zijn tewerkstelling moet worden opgemerkt dat er op basis van deze foto's op geen enkele manier een familieband kan worden vastgesteld. Bovendien kan aan privéfoto's geen bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Betreffende de taskara van uw broer die u neerlegt dient nog opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is.

Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het ondersteunen van uw asielrelaas."

En:

"Verder is het weinig geloofwaardig dat de taliban op zoek waren naar uw broer, aangezien hij op dat moment al zo'n zes jaar niet meer werkte als tolk (NPO, p.14). Hiermee geconfronteerd, zei u dat hij niet werkte als een arbeider in het roomijsbedrijf, maar dat hij werkte met buitenlanders en dat zij stations dichtbij het bedrijf hadden (NPO, p.14). Hierover doorgevraagd, herhaalde u uw eerdere verklaringen en zei u niet goed te weten waarom uw broer niet meer als tolk werkte en suggereerde u dat de buitenlanders misschien vertrokken waren en hij daarom in dat roomijsbedrijf werkte (NPO, p.14). Ook zei u dat het bedrijf omringd was door een Amerikaanse basis en dat uw broer moest tellen hoeveel koelwagens er uit het bedrijf gingen en hoeveel ze moesten leveren (NPO, p.14). Dat u blijft volhouden dat uw broer zijn werk gelinkt was aan buitenlandse troepen, terwijl hij een logistieke functie uitoefende voor een roomijsbedrijf is opmerkelijk. Verder dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen niet blijkt dat uw broer in die zes jaar ooit problemen met de taliban heeft ervaren omwille van zijn werk als tolk. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaring dat u bent neergestoken omwille van het werk van uw broer. Ook dient te worden opgemerkt dat er geen geloof is gehecht aan uw verklaringen omtrent het werk van uw vader. Dat u bent neergestoken omwille van dat werk kan dus logischerwijs ook niet worden geloofd."

Verzoeker blijft volharden in zijn verklaringen op het CGVS en beklemtoont de neergelegde documenten doch kan hiermee geenszins een ander licht werpen op bovenstaande concrete motieven.

Inzake de vervolgingsvrees van verzoeker wegens de beweerde werkzaamheden van zijn vader en broer, stipt de Raad nog naast de hoger weergegeven vaststellingen ter volledigheid aan dat uit de beschikbare landeninformatie waarop de Raad vermag acht te slaan, hoe dan ook niet blijkt dat er sprake is van een systematische vervolging van familieleden van personen die in het verleden werkzaam waren voor de Afghaanse autoriteiten (zie o.a. EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, p. 56-65; EUAA Afghanistan Country Focus van januari 2022, p. 45-48 en EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, p. 54-55). Familieleden van sommige individuen die onder dit profiel vallen, kunnen evenwel ook vervolging riskeren, bijvoorbeeld in de context van de zoektocht van de taliban naar de persoon die werkzaam was voor de Afghaanse overheid. De Raad wijst er in dit verband evenwel op dat verzoeker verklaarde dat zijn vader reeds werd vermoord en dat verzoeker geen gewag heeft gemaakt van concrete problemen die zijn achterblijvende familie zou ondervinden met de taliban wegens de voorgehouden werkzaamheden van zijn vader en broer (persoonlijk onderhoud, p. 15).

Verzoeker maakt zodoende in casu wegens de beweerde werkzaamheden van zijn overleden vader en de vermeende eerdere, beperkte werkzaamheden van zijn broer geenszins een actuele en persoonlijke vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk.

Daarnaast heeft de commissaris-generaal op goede gronden vastgesteld dat verzoekers verklaringen omtrent zijn twee paternale ooms bij de taliban niet kunnen overtuigen:

"Voorts hebben uw verklaringen omtrent uw twee paternale ooms bij de taliban niet kunnen overtuigen. Zo kon u enkel zeggen dat ze in Alingar, Laghman wonen en dat ze nog steeds voor de taliban werken (NPO, p.7 en NPO, p.9). Gevraagd welke posities ze binnen de taliban bekleeden, zei u dit niet te weten. Gevraagd naar verdere informatie omtrent uw paternale ooms en hun betrokkenheid bij de taliban zei u dat u geen contact met hen had, dus ook niets over hen weet, waarna u nog toevoegde dat ze personeel hadden (NPO, p.9.). Gevraagd hoe u dat wist, zei u dat uw vader u dat zei en dat ze ook niet wilden dat uw vader voor de overheid werkte en dat jullie daarom zo veel problemen hadden (NPO, p.9). Wanneer u dan gevraagd werd uit te weiden over die problemen, zei u dat het probleem begon wanneer uw paternale oom uw zus wilde uithuwelijken aan zijn zoon. Uw vader weigerde, wat resulteerde in een

conflict (NPO, p.12). Jullie lieten alles achter en zij namen alles over van jullie. Gevraagd om hier meer over te vertellen, zei u dat ze de grond die naar uw vader moest gaan hebben genomen en dat jullie dus grond hebben, maar dat jullie niet naar daar kunnen om veiligheidsredenen (NPO, p.12). Gevraagd wanneer zich dit afspeelde, zei u dit niet te weten en dat uw zus een kind was. U voegde nog toe dat uw vader uw zus later wilde uithuwelijken aan iemand anders en dat dit de reden was waarom hun relatie slecht werd en waarom ze boos waren op uw vader (NPO, p.12-13). Er dient te worden opgemerkt dat u onduidelijke verklaringen hebt afgelegd in verband met de exacte redenen van het conflict en wanneer uw familie dan is vertrokken. Eerst verklaarde u dat jullie vertrokken omdat uw vader het huwelijksvoorstel van zijn broer weigerde, erna zegt u dat uw vader uw zus uithuwelijkte aan iemand anders en dat dit de reden is van hun slechte relatie (NPO, p.12-13). Later wanneer u dan gevraagd werd of uw vader op dat moment al voor de overheid werkte, zei u van wel en dat hij al voor de overheid werkte sinds het regime van Dr. Najib (president van Afghanistan van 1987 tot 1992). Gevraagd of uw paternale ooms hiervan op de hoogte waren, antwoordde u instemmend en zei u dat hun problemen daar startten, omdat ze geen ideologische compatibiliteit hadden (NPO, p.13). Er dient te worden opgemerkt dat u zeer weinig kon vertellen over uw paternale ooms bij de taliban, alsook dat u weinig coherente verklaringen hebt afgelegd over de exacte redenen van het conflict tussen uw vader en zijn twee broers, alsook over de reden van vertrek. Dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.”

In het verzoekschrift wordt gerepliceerd dat verzoeker reeds heeft aangegeven dat hij deze ooms niet heeft gezien en er tussen hen geen enkel contact was.

Met dergelijk betoog, waarmee verweerder reeds rekening heeft gehouden, slaagt verzoeker er geenszins in bovenstaande omstandige motieven te ontkrachten en kan hij zijn onduidelijke, weinig coherente en vage verklaringen niet verschonen.

Verweerder geeft verder met reden aan dat er evenmin geloof kan worden gehecht aan het steekincident zo'n vier tot vierenhalf jaar geleden:

“Hierover verklaarde u dat u aan het werken was op de grond die uw vader recent had aangekocht, toen er twee personen uit een auto stapten en naar u toe kwamen (NPO, p.12-13). Ze begroetten u vriendelijk en vroegen heel kalm waar uw vader was. U zei dit niet te weten aangezien uw vader u zei nooit informatie over zijn job of zijn adres aan iemand te geven (NPO, p.13). Ook vroegen ze waar uw broer was en wanneer u zei dat ook niet te weten, stak één van de twee personen u in uw zij met een mes (NPO, p.13). U verloor uw bewustzijn en werd wakker in het ziekenhuis (NPO, p.14). Gevraagd of ze zich identificeerden als taliban, zei u dat u ze niet herkende, maar dat uw vader wist wie ze waren, omdat hij misschien al wat dreigingen had gekregen en hij u vaak op het hart drukte niemand naar huis mee te nemen, niets te vertellen over zijn job en alleen naar buiten te gaan voor essentiële zaken (NPO, p.13). Wanneer u dan werd gevraagd uit te weiden over die bedreigingen, zei u dat u hier niets over kon vertellen omdat uw vader u niets zei, maar dat u wist dat het niet veilig was om op één plek te blijven en dat u daarom zo veel verhuisde (NPO, p.13). Het is opmerkelijk dat u zo weinig kan vertellen over de exacte redenen waarom jullie meermaals moesten verhuizen. Gevraagd of ze dan nog iets zeiden over de redenen waarom ze u plotseling neerstaken, zei u dat ze dat deden om u te vermoorden en dat dat hun plan was (NPO, p.13). Gevraagd waarom ze u dan wilde vermoorden, zei u dat dit kwam omdat ze de locatie van uw broer en vader niet konden vinden en dat u daar was en ze u dus neerstaken uit wraak (NPO, p.14). Wanneer u dan werd gevraagd waarvoor ze dan wraak wilden nemen, antwoordde u dat dit kwam omdat al uw familieleden samenwoonden en omdat ze wisten dat jullie één familie waren. U voegde nog toe dat ze u wilden vermoorden om heel uw familie te schaden (NPO, p.14). Hierover doorgevraagd, zei u dat u de exacte reden niet kent en dat een reden kan zijn dat uw vader en broer voor de overheid werkten en dat dit de reden is waarom ze u hebben neergestoken (NPO, p.14). Het is opmerkelijk dat u in eerste instanties aangeeft de exacte reden niet te kennen, om dan meteen erna toe te voegen dat u bent neergestoken omwille van het werk van uw broer en vader. Er dient te worden opgemerkt dat u erg vage verklaringen hebt afgelegd omtrent de identiteit van uw belagers en hun motieven. Dit doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover. Over het doktersattest opgesteld in België dient opgemerkt dat op basis van dit attest niet kan worden vastgesteld wanneer en in welke omstandigheden u deze verwondingen hebt opgelopen. Er kan dan ook geen bewijswaarde aan worden toegekend.”

Bij gebrek aan enig dienstig verweer maakt de Raad deze overwegingen tot de zijne.

Omtrent het overlijden van verzoekers vader wordt in de bestreden beslissing nog pertinent gemotiveerd als volgt:

“Voorts dient worden opgemerkt dat uw verklaringen omtrent de dood van uw vader dermate vaag en oppervlakkig waren dat hier geen geloof aan kan gehecht worden. Zo verklaarde u dat uw vader werd gedood in de auto terwijl hij op weg was naar Nangarhar (NPO, p.15). Gevraagd wat hij daar ging doen, zei u dat u dat niet weet en dat hij misschien naar de trouwceremonie ging van de zoon van zijn collega en dat u niet weet of die in Kunar of Nangarhar woonde. U voegde nog toe dat u alleen weet dat ze hem

hebben gestopt, uit de auto gehaald en vermoord (NPO, p.15). Hierover doorgevraagd zei u dat ze meermaals op hem schoten en dat u niet weet wat er exact is gebeurd. Het is opmerkelijk dat u verklaart dat u niet weet wat er is gebeurd, maar dan wel verklaarde dat ze uw vader hebben gestopt, uit de auto gehaald en dan vermoord. Wat later in het persoonlijk onderhoud, wanneer er een vraag werd gesteld over de door u voorlegde foto's van de auto met de kogelgaten, zei u dat uw vader in die auto zat wanneer hij was neergeschoten (NPO, p.16). De vaststelling dat u inconsistente verklaringen aflegde over de dood van uw vader doet twifelen aan de waarachtigheid van deze verklaringen. Over de foto's van de auto is het volgende nog relevant. Er kan op basis van de foto's geen conclusies worden getrokken omtrent de omstandigheden van de dood van uw vader. Zoals hierboven reeds beschreven kan aan privé-foto's geen bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Verder is het opmerkelijk dat de dood van uw vader niet onderzocht werd en jullie het Afghaanse leger hierover niet op de hoogte hebben gebracht. Met Hiermee geconfronteerd, zei u dat mensen in Afghanistan worden gedood en dat niemand iets geeft om die persoon. U voegde nog toe dat het niet was gebeurd tijdens zijn dienst en dat jullie dus niet weten of het onderzocht is (NPO, p.15-16). Wanneer u dan gevraagd werd of het niet vreemd is dat de dood van majoor niet wordt onderzocht, zei u dat de veiligheidssituatie erg kritiek was en dat u niet wist wie u dat moest vragen (NPO, p.16). Gevraagd of u dan mensen met wie hij werkte hebt gecontacteerd, zei u dat u geen contact had met zijn collega's en dat hij niet op regelmatige basis naar huis kwam en het dus niet mogelijk was om contact te maken (NPO, p.16). Gevraagd of u het geprobeerd hebt, antwoordde u enkel dat jullie erg bang waren voor jullie eigen veiligheid (NPO, p.16), waaruit kan afgeleid worden dat jullie deze stap niet gezet hebben. De vaststelling dat er erg weinig ondernomen is om meer te weten over de moord op uw vader is opmerkelijk en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover."

Verzoeker betwist noch weerlegt bovenstaande motieven zodat er geen afbreuk aan kan gedaan worden.

Voorts merkt de commissaris-generaal inzake de verdwijning van verzoekers broer terecht op:

"Verder zijn ook uw verklaringen omtrent de verdwijning van uw broer dermate vaag en oppervlakkig dat deze niet geloofwaardig bevonden zijn. Zo vertelde u dat u hem twee dagen na de machtsovername nog had gezien in het huis en dat hij dan wegging en u hem niet meer hebt gezien. U voegde nog toe dat u niet weet of hij gearresteerd is of misschien geëvacueerd (NPO, p.16). Gevraagd of hij spullen had meegepakt, zei u van niet (NPO, p.16). Opmerkelijk is dat u documenten hebt neergelegd omtrent een eventuele relocatie van uw broer naar het Verenigd Koninkrijk en dat er op één van deze documenten de datum 24 augustus 2021 te lezen valt. U zag uw broer het laatst op 17 augustus 2021 en hebt hem sindsdien niet meer gezien (NPO, p.16). Hoe u dan aan een document komt dat dateert van zeven dagen later is niet duidelijk. Uw verklaringen over de eventuele arrestatie of evacuatie/relocatie van uw broer zijn dermate oppervlakkig dat hier dan ook geen geloof aan kan gehecht worden."

Verzoeker laat deze terechte motieven ongemoeid.

In navolging van verweerder oordeelt de Raad dat ook geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen omtrent de huiszoeking door de taliban drie dagen na de machtsovername:

"Hierover verklaarde u dat een grote groep mensen naar uw huis kwamen en zeiden tegen andere dorpelingen dat als ze uw familie onderdak zouden bieden, ze gestraft zouden worden (NPO, p.16-17). Gevraagd wie of wat de taliban zochten, zei u dat ze zeiden de slaven van de Amerikanen en de ongelovigen te overhandigen, zodat ze hen konden villen (NPO, p.17). Geconfronteerd met het feit dat ze u dan toch niet zochten, aangezien u nooit voor de overheid hebt gewerkt, antwoordde u dat de taliban onderdrukkers en wilde dieren zijn en dat ze hier niet over nadenken en ook familieleden straffen (NPO, p.17). Gevraagd waarom u denkt dat de taliban een aanzienlijk aantal middelen, tijd en moeite zouden steken in het vervolgen van iemand die nooit expliciet tegen de taliban is ingegaan, zei u dat ze niet nadenken over wie er voor de overheid werkt en niet en dat als iemand van de familie voor de voormalige overheid werkte, ze alle mannelijke familieleden als hun vijand zien (NPO, p.17). Zoals hierboven uitgelegd, kan er echter geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent de tewerkstelling van uw vader en hebben ook uw verklaringen omtrent het werk van uw broer en de vrees die hieruit zou voortvloeien niet kunnen overtuigen. Uw verklaringen omtrent de huiszoeking zijn bijgevolg niet geloofwaardig."

In het verzoekschrift worden geenszins enige concrete argumenten bijgebracht die voorgaande bevindingen kunnen ombuigen.

Tot slot wijst de Raad op volgende correcte motieven:

"Er dient daarnaast nog te worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw persoonlijke situatie sinds uw vertrek uit Afghanistan vaag zijn. Ondanks regelmatige contacten met Afghanistan (NPO, p. 9 en 10) vermeldt u geen enkel concreet element dat bewijst dat u op dit ogenblik wordt gezocht. U verklaart wel dat de taliban na uw vertrek uw schoonvader hebben gearresteerd en later terug vrijgelaten maar u kunt

geen verdere informatie geven over de identiteit van die taliban (NPO, p. 17). U slaagt er zelfs niet in om te specificeren of uw paternale ooms betrokken partij zijn of niet (ibid.). Hoewel het gaat om elementen die op een gegeven moment werden aangebracht door een van uw familieleden vermeldt u geen enkel concreet element op grond waarvan uw verklaringen als vaststaand kunnen worden beschouwd. Het feit dat u geen enkel concreet en gedetailleerd element vermeldt, belet dat uw beweringen als vaststaand worden beschouwd."

Bij gebrek aan enig verweer neemt de Raad deze pertinente vaststellingen over.

In zoverre verzoeker verweerder verwijt dat de beoordeling van zijn verklaringen op subjectieve wijze heeft plaatsgevonden op basis van verdachtmakingen en ongegronde veronderstellingen, moet opgemerkt worden dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat het Commissariaat-generaal bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk of onzorgvuldig zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

De Raad stelt bovendien vast dat noch uit verzoekers gehoor, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van verzoeker, gelet op zijn profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Op het moment van zijn persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal was verzoeker reeds 33 jaar en dus meerderjarig, waardoor redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in staat is nauwkeurige, consistente en doorleefde verklaringen af te leggen over de feiten die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te verlaten en de gevolgen van de opgeworpen vervolgingsproblemen.

Uit het gehoorverslag en de bestreden beslissing blijkt verder dat rekening werd gehouden met verzoekers persoonlijke achtergrond en de algemene situatie in zijn land van herkomst. In het gehoorverslag kan worden gelezen dat de protection officer herhaaldelijk, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, open alsook gerichte, gesloten vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen. Er was ook bijstand van een tolk Pashtou, verzoekers advocaat was aanwezig en kon zijn opmerkingen geven op het einde. Voorts wijst de Raad erop dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud geenszins blijkt dat er zich noemenswaardige problemen tijdens het persoonlijk onderhoud stelden omwille van de vraagstelling of de wijze van verloop van het gehoor noch werd dit door verzoeker of diens raadsman opgeworpen. Verzoeker werd overigens bij aanvang van het persoonlijk onderhoud wel degelijk geïnformeerd omtrent het verloop ervan en werd tevens gewezen op artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet (persoonlijk onderhoud, p. 2, 20). Verzoeker had daarnaast op basis van artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet de mogelijkheid opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud doch in casu werden geen opmerkingen ontvangen binnen de vooropgestelde termijn, zodat verzoeker wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Door louter verweerdters appreciatie en gevolgtrekkingen te bekritisieren brengt verzoeker geen valabele argumenten bij die de pertinente bevindingen in de bestreden beslissing, die steun vinden in de door hemzelf geschetste context, kunnen ontkrachten.

De Raad meent dat de neergelegde documenten op het CGVS evenmin afbreuk kunnen doen aan het voorgaande omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd.

Uit wat voorafgaat kan besloten worden dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van verzoeker. De Raad meent bijgevolg dat verzoeker dan ook niet kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

2.2.4.3. Op basis van de beschikbare objectieve landeninformatie kan inzake een eventuele (gepercipieerde) verwestering volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afgaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO Afghanistan Country Focus januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de facto-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht. (EASO "Afghanistan Country Focus", januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de de facto-talibanregering, evenals de provinciale de facto-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA "Afghanistan security situation" augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022", p. 17). Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 45-48). Een internationale analist vertelde de EUAA in maart 2022 dat sommige lokale afdelingen van het MPVPV de regels uitgebreider handhaven dan was voorzien door het de facto-ministerie in Kabul. Een bron beschreef de provincies Takhar en Badakhshan als voorbeelden van gebieden waar het de facto-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze dienen te worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation" augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft "zina"- d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken. (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 44).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, "Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada", 8 December 2021 in EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige

overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA “Guidance Note” van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query “Afghan nationals perceived as ‘Westernised’”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn, noch als zodanig worden beschouwd omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid “to play the game”. Het komt aan verzoeker toe in concreto aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de gedragingen van de verzoeker en diens zichtbaarheid (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verweerder in zijn bestreden beslissing verwijst, bijtreden (EUAA, “Country guidance: Afghanistan” januari 2023, p. 21 en 72-79).

Verzoeker laat de omstandige motieven in de bestreden beslissing aangaande zijn vermeende verwestering, die de Raad kan bijtreden, volledig ongemoeid en kan er dan ook geen afbreuk aan doen. In casu wordt met de verwijzing naar algemene informatie geenszins concreet aangetoond dat verzoeker daadwerkelijk is verwesterd, dat hij als dusdanig zou worden gepercipieerd en dreigt in een dermate negatieve aandacht van de taliban te komen dat hij op grond hiervan een beschermingsnood aannemelijk maakt, dan wel dat hij hierdoor dreigt niet in staat te zijn de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban, op te volgen, te meer verzoeker tot zijn 31 jaar in Afghanistan heeft verbleven alwaar hij zijn vader hielp door onder meer hem (en zijn broer) te vervoeren alsook werkte op een stuk grond van zijn vader (Verklaring DVZ van 18 juli 2022, p. 7; persoonlijk onderhoud, p. 12).

Hierbij wordt aangestipt dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan daar hij aangaf dat zijn echtgenote, kinderen, zijn schoonouders, zijn zus, moeder en zijn maternale ooms nog in Afghanistan verblijven (Verklaring DVZ van 18 juli 2022, p. 6-8; persoonlijk onderhoud, p. 4-5). Daarenboven verklaarde verzoeker dat hij contacten onderhoudt met zijn moeder via zijn maternale oom (persoonlijk onderhoud, p. 9-10).

Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat verzoeker zich nog steeds bedient van een tolk Pashtou en verklaarde soennitisch moslim te zijn (Verklaring DVZ, p. 6).

Waar verzoeker wijst op het leven onder talibanbewind, stipt de Raad nog aan dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) in concreto moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de *sharia* wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke. Bovendien wijst de Raad er nog op dat verzoeker in de loop van de administratieve procedure op geen enkel moment gewag heeft gemaakt van een dergelijke vrees.

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan in casu niet aangenomen worden dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en (een toegeschreven) verwestering.

2.2.4.4. Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip “ernstige schade” in dit artikel heeft betrekking “op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b) van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling. Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de "Country Guidance: Afghanistan" van EUAA van januari 2023 (p. 111: "Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.").

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waardoor de actor-vereiste eveneens is vervuld. De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevroering van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen van of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdентificeerd of dat hij behoort tot een groep van geïdентificeerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Hierbij wordt volledigheidshalve aangestipt dat verzoeker niet aantoonde dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan daar hij aangaf dat zijn echtgenote, kinderen, zijn schoonouders, zijn zus, moeder en zijn maternale ooms nog in Afghanistan verblijven (Verklaring DVZ van 18 juli 2022, p. 6-8; persoonlijk onderhoud, p. 4-5). Daarenboven verklaarde verzoeker dat hij contacten onderhoudt met zijn moeder via zijn maternale oom (persoonlijk onderhoud, p. 9-10).

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending artikel 3 van het EVRM in casu buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

2.2.4.5. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvooien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen. Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers.

Volgens de UCDP-gegevens gaat het in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 om 925 veiligheidsincidenten, *i.e.* 'incidents with at least one recorded fatality', over het hele land waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten

vielen in de provincie Koboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122-123).

UNAMA registreerde in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023). Hiervan viel meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

ACLEED documenteerde 2 635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 - 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "gevechten", 994 als "geweld tegen burgers", en 477 als "explosies/geweld op afstand" (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (COI *Query Afghanistan*, november 2022, p. 10).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 124).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Koboel. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023.

Verzoeker brengt in casu geen informatie bij die een ander licht kan werpen op voorgaande analyse die gebaseerd is op de beschikbare actuele landeninformatie.

De Raad merkt nog op dat verzoeker door de loutere verwijzing naar algemene informatie geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.2.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.2.8. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM, moet beklemtoond worden dat in casu het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad doet in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

2.2.9. In zoverre een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt opgeworpen, moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. De Raad benadrukt dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hij heeft zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.2.10. De uiteenzetting van verzoeker laat ook niet toe de schending van enig ander, niet nader omschreven, beginsel van behoorlijk bestuur vast te stellen.

2.2.11. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend drieëntwintig door:

H. CALIKOGLU, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU